

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... เพื่อรองรับการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business)
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการในต่างประเทศ

ตามที่กรมสรรพากรได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อรองรับการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการในต่างประเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ นั้น

กรมสรรพากร ขอเรียนว่า บัดนี้ได้สิ้นสุดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นแล้ว ขอรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วิธีในการรับฟังความคิดเห็น

กรมสรรพากรเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อรองรับการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการในต่างประเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมสรรพากร www.rd.go.th

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชน

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น รวมถึงคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นแล้ว มีผู้แสดงความคิดเห็นต่อหลักการอันเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อรองรับการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-Business) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการในต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น ๒๓ ราย ประกอบด้วยความเห็น เห็นด้วยจำนวน ๖ ราย และไม่เห็นด้วยจำนวน ๑๗ ราย

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑. การให้บริการที่อยู่ในบังคับของกฎหมาย	๑.๑ นิยามของการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ยังระบุไว้มืดมน ว่ามีขอบข่ายการให้บริการในลักษณะใดบ้าง	ขอบข่ายของการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ การให้บริการจองห้องพัก การให้บริการ e-books ดูหนัง ฟังเพลง โฆษณา เล่นเกมส์ การให้ใช้โปรแกรมหรือข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต การให้บริการดาวน์โหลดเพลง สติกเกอร์ โปรแกรม ฯลฯ ซึ่งเมื่อมีการตรากฎหมายแล้วจะได้มีการชี้แจงประชาสัมพันธ์ในรายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
	๑.๒ ควรกำหนดขอบเขตการให้บริการแบบสหภาพยุโรป ที่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ให้บริการในต่างประเทศ (non-resident suppliers) ซึ่งให้บริการอิเล็กทรอนิกส์หรือบริการดิจิทัล (electronically supplied services หรือ ESS) โดยได้รับการนิยามไว้ใน Article ๗(๑) ของ VAT Implementing Regulation ว่าหมายถึงบริการที่ส่งมอบทางอินเทอร์เน็ต หรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ และด้วยลักษณะของบริการดังกล่าวทำให้การให้บริการนั้นเป็นไปโดยอัตโนมัติในสาระสำคัญ และมีมนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้องน้อยที่สุด และไม่สามารถที่จะดำเนินการได้หากปราศจากเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ยังมีคำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับคำนิยามไว้ด้วยการกำหนดบัญชีรายการบริการที่เข้าข่าย (positive list)	ขอขอบคุณสำหรับคำแนะนำสำหรับการกำหนดบัญชีรายชื่อบริการที่เข้าข่ายตามร่างกฎหมายนี้เมื่อมีการตรากฎหมายแล้วจะมีการดำเนินการดังกล่าว
	๑.๓ ควรอ้างอิงจากสหภาพยุโรป ตาม Annex I ของ Regulations ซึ่งออกตาม EU Directive ๒๐๐๖/๑๑๒/EC ตามที่แนบท้ายมาด้วยเป็นเอกสารแนบ ก เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับประเทศต่างๆ	
	๑.๔ นิยามของบริการยังไม่ชัดเจน นอกจากนี้ร่างกฎหมายยังไม่ได้มีการกล่าวถึงธุรกรรมแบบ B๒B หรือ B๒C แบบที่ประเทศอื่นได้มีการใช้ในเรื่องการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (electronically supplied services หรือ ESS)	กรณีและผู้ประกอบการต่างประเทศให้บริการแก่ผู้รับบริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไทย (B๒B) ผู้ประกอบการฯ ในประเทศไทยยังคงเป็นผู้นำส่ง
	๑.๕ หากผู้ใช้บริการเป็นผู้จดทะเบียนมูลค่าเพิ่ม ควรคงระบบเดิมที่ผู้ใช้บริการให้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มเอง	ภาษีมูลค่าเพิ่มเช่นเดิม (ยังคงใช้ระบบ Reverse Charge)

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๑.๖ บริษัทเข้าใจว่าความตั้งใจของกฎหมายนี้ไม่รวมถึงการขายสินค้าที่จับต้องได้ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ร่างกฎหมายนี้ยังมีนิยามที่ไม่ชัดเจน ยังสามารถตีความได้ว่ารวมถึงการขายสินค้าที่จับต้องได้ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย	๑. การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้ไม่รวมถึงการขายสินค้าที่มีรูปร่าง และสินค้าที่ไม่มีรูปร่างผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์
	๑.๗ ควรระบุว่าทำให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ จะไม่รวมถึงการขายสินค้าจับต้องได้ (tangible goods) ทรัพย์สินที่จับต้องได้ (real property) หรือสิทธิในการใช้สินค้าจับต้องได้และทรัพย์สินที่จับต้องได้ผ่านอิเล็กทรอนิกส์	๒. การขายซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชัน หรือเพลง หากมิได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชัน หรือเพลงนั้นจะไม่ถือเป็นการขายสินค้าที่ไม่มีรูปร่าง
	๑.๘ การขายสินค้าที่ไม่มีรูปร่างออนไลน์ เช่น ซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชันหรือเพลงนั้น ถือเป็น“สินค้าที่ไม่มีรูปร่าง” ตามมาตรา ๗๗/๑ จึงไม่ถือเป็นการบริการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์” ใช่หรือไม่	
	๑.๙ การขายบัตรกำนัลอิเล็กทรอนิกส์ (e-voucher) ให้ผู้ซื้อในประเทศไทย เพื่อนำไปใช้ซื้อสินค้าในร้านค้าในประเทศไทยหรือต่างประเทศ จะพิจารณาว่ามีการใช้บริการที่ใด	การขายบัตรกำนัลอิเล็กทรอนิกส์ถือเป็นการขายสินค้าไม่มีรูปร่างซึ่งไม่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้
	๑.๑๐ ลักษณะการทำธุรกิจของ OTA มี ๒ แบบ (๑) แบบนายหน้า โรงแรมจะขายสิทธิในการเข้าพักที่โรงแรมแก่ลูกค้าที่จะเข้าพัก โดยลูกค้าจะจ่ายค่าตอบแทนเป็นราคาขายการซื้อสิทธิเข้าพักดังกล่าว OTA เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจองห้องพักผ่านเว็บไซต์ และจะได้รับค่าตอบแทนเป็นค่านายหน้าจากโรงแรมในการอำนวยความสะดวกดังกล่าว (๒) แบบการซื้อมาขายไป โรงแรมจะขายสิทธิในการเข้าพักให้แก่ OTA โดยตรง โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นราคาสุทธิของห้องพัก โดย OTA จะขายสิทธิการเข้าพักดังกล่าวให้แก่ลูกค้าที่จะเข้าพักและได้รับค่าตอบแทนเป็นราคาขายของห้องพักนั้น - ในรูปแบบธุรกิจแบบนายหน้า บริษัทเห็นว่า OTA ต่างประเทศอำนวยความสะดวกแก่โรงแรมซึ่งควรถือเป็นการใช้ในประเทศไทยหากโรงแรมนั้นตั้งอยู่ในประเทศไทย - สำหรับการขายสิทธิในการเข้าพัก ตามรูปแบบการซื้อมาขายไปนี้ไม่ได้อยู่ในความหมายของการให้บริการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามร่างกฎหมายนี้ใช่หรือไม่	๑. กรณีการให้บริการของ OTA ต่างประเทศ หากเป็นการให้บริการแก่โรงแรมในประเทศไทยและโรงแรมนั้นไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม OTA มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากรายได้ที่ได้รับจากค่าบริการดังกล่าว ๒. กรณี OTA ขายสิทธิในการเข้าพัก ไม่ได้อยู่ในความหมายของการให้บริการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามร่างกฎหมายนี้

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
๒. การพิจารณาเรื่องการใช้บริการในประเทศไทย	๒.๑ ผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีตามร่างกฎหมายนี้คือ ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ได้ให้บริการนั้นในประเทศไทย ขอเรียนถามว่ามีวิธีพิจารณาอย่างไร เช่น พิจารณาตามสถานที่ให้บริการ หรือ ถิ่นที่อยู่ของผู้รับบริการ	๑. ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้ผู้ประกอบการต่างประเทศเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อมีการให้บริการในต่างประเทศและมี <u>การใช้บริการนั้นในประเทศไทย</u> ทั้งนี้ มิได้กำหนดให้ต้องพิจารณาถึงการมีถิ่นที่อยู่ทางภาษีของผู้ใช้บริการ ๒. การพิจารณาว่ามีการใช้บริการนั้นในประเทศไทยหรือไม่ สามารถพิจารณาจาก สถานที่ใช้บริการ ที่อยู่ของผู้ใช้บริการ ที่อยู่ที่ให้เรียกเก็บค่าบริการ ข้อมูลธนาคารหรือบัตรเครดิตของผู้ใช้บริการ รหัสเบอร์โทรศัพท์ของผู้ใช้บริการ IP Address ของผู้ให้บริการ ทั้งนี้ หากได้รับข้อมูลหลายชั้น ให้พิจารณาสถานที่ใช้บริการจากข้อมูลจำนวน ๒ ชั้นที่สอดคล้องกัน
	๒.๒ การใช้ในประเทศไทยหมายความว่าอย่างไร ต้องพิจารณาจากสถานที่ใช้บริการ และต้องพิจารณาว่าผู้ใช้บริการมีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในประเทศไทยด้วยหรือไม่	
	๒.๓ ควรกำหนดชัดเจนว่าผู้รับบริการต้องอยู่ในประเทศไทย กล่าวคือ ประเทศไทยคือสถานที่ที่ผู้บริโภคตั้งอยู่ หรือมีที่อยู่ถาวร หรืออาศัยอยู่เป็นปกติ โดย OECD แนะนำให้พิจารณาจากที่อยู่ตามปกติ (usual residence) ของผู้รับบริการ ซึ่งกรมสรรพากรควรพิจารณาใช้ค่าพรีอ็อกซีของที่อยู่ (proxy) ที่สอดคล้องกับแนวทางของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เช่น ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงการจับภาษีซ้ำซ้อน หรือการไม่ถูกจัดเก็บภาษีเลย ซึ่ง OECD แนะนำว่าผู้ให้บริการควรสามารถพิจารณาที่อยู่ทางภาษี (tax residence) ได้จากข้อมูลที่ผู้ให้บริการทราบ หรือขอรับได้ตามสมควร โดยหลักฐาน หรือค่าพรีอ็อกซี (proxies) ที่ยอมรับได้ ได้แก่ ที่อยู่ผู้รับบริการ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ไอพี (IP address) หรือข้อมูลบัตรเครดิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของหลายประเทศ	
	๒.๔ การใช้บริการในประเทศไทยไม่ระบุว่าผู้รับบริการต้องเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในประเทศไทย ผู้ประกอบการต่างประเทศจะต้องมีภาระในการเก็บข้อมูลว่าผู้ใช้บริการอยู่ในประเทศไทยเกิน ๑๘๓ วันต่อปีหรือไม่	
	๒.๕ มีความเห็นว่าการพิจารณาจากที่ตั้งของผู้รับบริการเป็นวิธีการที่ดีในการกำหนดสถานที่รับบริการ และสรรพากรควรใช้ค่า proxies สอดคล้องกับที่ประเทศอื่นมีใช้อยู่แล้ว	

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
<p>๓. การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>๓.๑ เห็นด้วยกับการจดทะเบียนแบบง่ายและยื่นแบบในเว็บไซต์และอยากให้มีความอธิบายวิธีการจดทะเบียนและหน้าที่เพิ่มเติม</p>	<p>เมื่อได้มีการตรากฎหมายแล้วกรมสรรพากรจะจัดแนวทางปฏิบัติ คำชี้แจงในรายละเอียด เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป</p>
	<p>๓.๒ ผู้ประกอบการที่ต่างประเทศที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม สามารถเลือกจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ซึ่งอนุญาตให้ผู้ประกอบการที่อยู่ต่างประเทศออกไปกำกับภาษีให้กับผู้รับบริการ เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้รับบริการ และสามารถนำภาษีซื้อหักออกจากภาษีขาย ใข้หรือไม่</p>	<p>หากผู้ประกอบการต่างประเทศประสงค์จะจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในรูปแบบปกติ ซึ่งสามารถเครดิตภาษีซื้อ ก็สามารถดำเนินการได้โดยการมาตั้งสถานประกอบการในประเทศไทย</p>
	<p>๓.๓ ควรให้สามารถเลือกได้ทั้ง ๒ แบบ คือการจดทะเบียนแบบปกติที่สามารถเครดิตภาษีซื้อได้ และแบบผ่านเว็บไซต์ที่ไม่สามารถเครดิตภาษีซื้อได้ มีเช่นนั้นจะขัดหลักความเป็นกลาง ไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ประกอบการต่างประเทศและในประเทศ ซึ่งการจดทะเบียนแบบปกติควรสามารถทำได้ในเว็บไซต์และการจัดทำใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มควรมีในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์</p>	
<p>๔. การพิจารณาสถานะการเป็นผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้รับบริการ</p>	<p>๔.๑ ผู้ให้บริการในต่างประเทศ จะตรวจสอบเลขทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ใช้บริการได้อย่างไร สามารถตรวจสอบได้เพียงจำนวนหลักของเลขทะเบียน แต่ไม่ควรมีการตรวจสอบว่าเลขทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นถูกต้องหรือไม่</p> <p>๔.๒ ตามข้อเสนอแนะของ OECD ผู้ประกอบการในต่างประเทศควรมีสิทธิถือว่าการให้บริการเป็นการให้บริการแก่ผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มถ้า (๑) ผู้บริการในประเทศไทยให้เลขทะเบียนหรือหลักฐานอื่นของการมีสถานะเป็นธุรกิจ (๒) ผู้ประกอบการในต่างประเทศเชื่ออย่างสมเหตุสมผลว่าตนจะได้รับเลขทะเบียนหรือหลักฐานของการมีสถานะเป็นธุรกิจจากผู้บริการ หรือ (๓) ผู้ประกอบการในต่างประเทศเชื่ออย่างสมเหตุสมผลว่าผู้บริการมีสถานะเป็นธุรกิจ และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยพิจารณาจากข้อกำหนดในทางการค้าของสัญญาที่ทำกับผู้บริการ หรือหลักฐานอื่น ๆ ในกรณีผู้บริการแจ้งสถานะเท็จควรเป็นผู้เสียค่าปรับแต่เพียงผู้เดียว</p>	

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>๔.๓ การขอเลขทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการ ขอแนะนำว่าควรมีการแบ่งตามลักษณะของธุรกรรม อาทิ บริการโฆษณาออนไลน์ โดยลักษณะธรรมชาติจะเป็นธุรกรรม B๒B ไม่ต้องจัดเก็บภาษี บริการดาวน์โหลดเพลงโดยธรรมชาติจะเป็นธุรกรรม B๒C ก็ให้จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะสามารถลดภาระของผู้ประกอบการได้อย่างมาก ไม่เช่นนั้นผู้ประกอบการจะต้องมี ๒ ราคา และต้องจัดเก็บเลขทะเบียนของผู้ใช้บริการจำนวนมาก</p>	<p>การกำหนดประเภทของธุรกรรมว่า ลักษณะของธุรกรรมใด เป็นการให้บริการกับผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเท่านั้น หรือการให้บริการใดเป็นการให้บริการแก่ผู้ที่ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเท่านั้น การกำหนดอย่างชัดเจนนั้นทำได้โดยยาก ซึ่งในแนวทางปฏิบัติของหลายประเทศก็จะกำหนดให้ ผู้รับบริการต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อยืนยันตนเองว่าเป็น ผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>
<p>๕. การห้ามมิให้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้รับบริการ</p>	<p>๕.๑ ขอคำอธิบายเพิ่มเรื่องการให้ผู้ประกอบการต่างประเทศเป็นผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยมิให้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้รับบริการในประเทศไทย</p> <p>๕.๒ หากผู้ประกอบการมีการตกลงสัญญาฉบับไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามร่างกฎหมายนี้ผู้ประกอบการจะต้องตกลงสัญญาใหม่เพื่อเพิ่มราคาให้รองรับกับภาษีซึ่งเพิ่มภาระและอาจทำให้เสียลูกค้า</p> <p>๕.๓ การกำหนดให้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ไม่เก็บจากผู้รับบริการ ผู้ให้บริการต่างประเทศจะผลภาระโดยเพิ่มราคาค่าบริการ ซึ่งจะเพิ่มภาระที่เพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ</p> <p>๕.๔ ขอคำอธิบายเพิ่มเติม โดยไม่เห็นด้วยหากให้ผู้ประกอบการต่างประเทศรับผิดชอบต้นทุนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผลภาระไม่ได้ แต่เห็นด้วยหากผู้ประกอบการต่างประเทศไม่ต้องรับภาระต้นทุนภาษีมูลค่าเพิ่มมีหน้าที่เพียงนำส่ง ไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษี และไม่ให้หักภาษีชื่อ</p>	<p>ผู้ประกอบการต่างประเทศที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้เป็นผู้รับภาระภาษีมูลค่าเพิ่มเอง โดยไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีขาย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต่างประเทศมีอำนาจในการตัดสินใจพิจารณาเพิ่มราคาค่าบริการเพื่อชดเชยภาระของต้นทุนทางภาษีข้างต้นได้</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>๕.๕ กรณีผู้ประกอบการต่างประเทศได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการในประเทศผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มต่างประเทศ หากดิจิทัลแพลตฟอร์มต่างประเทศต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและนำส่งรายได้จากฐานภาษีซึ่งเป็นรายได้ของผู้ประกอบการต่างประเทศ ซึ่งไม่ใช่รายได้ของตน ดิจิทัลแพลตฟอร์มต่างประเทศจะมีต้นทุนที่เกิดจากการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มสูงมากเนื่องจากต้องนำรายได้ผู้ประกอบการต่างประเทศทุกรายที่ไม่เข้าเงื่อนไขมาคำนวณภาษี</p> <p>๕.๖ อยากให้ช่วยยืนยันความเข้าใจว่า ผู้ประกอบการต่างประเทศมีหน้าที่นำส่งภาษีและผู้ให้บริการในประเทศไม่มีภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	
<p>๖. การขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>กรณีผู้ประกอบการต่างประเทศเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกับผู้รับบริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยเชื่อว่าตนให้บริการกับผู้รับบริการที่ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการต่างประเทศควรสามารถคืนเงินให้แก่ผู้รับบริการ และปรับปรุงแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มได้</p>	<p>การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้ ผู้ประกอบการต่างประเทศเป็นผู้เสียเอง กรณีผู้ประกอบการต่างประเทศเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกินกว่าที่ควรจะต้องเสีย ผู้ประกอบการมีสิทธิขอคืนภาษีดังกล่าวจากกรมสรรพากร</p>
<p>๗. การกำหนดไม่ให้ผู้ประกอบการต่างประเทศใช้เครดิตภาษีซื้อ และออกใบกำกับภาษี</p>	<p>๗.๑ การที่ให้ผู้ประกอบการต่างประเทศจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ไม่ให้เครดิตภาษีซื้อ เป็นการเลือกปฏิบัติและเป็นหลักต้องห้าม</p> <p>๗.๒ สำหรับการไม่ให้หักภาษีซื้อ ควรมีการยืนยันว่าผู้ประกอบการต่างประเทศที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายนี้ จะไม่เหมือนผู้ประกอบการจดทะเบียนไทยปกติ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการไทยจะยังคงเป็นอัตราร้อยละ ๐</p> <p>๗.๓ ควรมีการยืนยันว่าผู้ประกอบการในประเทศและผู้ประกอบการต่างประเทศจะมีอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเดียวกัน หากผู้ประกอบการต่างประเทศไม่สามารถเครดิตภาษีซื้อ ควรมีการยืนยันว่าจะได้รับภาษีซื้อคืนมาได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการไทยจะยังคงเป็นอัตราร้อยละ ๐</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการต่างประเทศ ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้มีสิทธิและหน้าที่บางประการ แตกต่างจากผู้ประกอบการไทยที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษี การไม่สามารถเครดิตภาษีซื้อ การไม่ต้องจัดทำรายงานภาษีซื้อ ฯลฯ</p> <p>๒. การไม่ให้เครดิตภาษีซื้อนี้เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติของหลายประเทศ และเป็นแนวทางที่แนะนำโดย OECD</p> <p>๓. อย่างไรก็ตาม หากผู้ประกอบการต่างประเทศประสงค์จะเครดิตภาษีซื้อ หรือต้องการออกใบกำกับภาษี ก็สามารถดำเนินการได้โดยการมาตั้งสถานประกอบการในประเทศไทย</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>๗.๔ อัตราภาษีทั้งเงินได้และมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการต่างประเทศควรต่ำกว่าอัตราปกติ เนื่องจากผู้ประกอบการต่างประเทศไม่สามารถเครดิตหรือขอคืนภาษีได้ หากอัตราภาษีสูงผู้ประกอบการจะผลกระทบให้ผู้บริโภคในไทย</p>	<p>และจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในวิธีการปกติตามกฎหมายปัจจุบัน</p> <p>๔. กรณีบริการที่ทำในประเทศไทยและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศยังคงใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๐</p> <p>๕. อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้ใช้อัตราร้อยละ ๗ ซึ่งเป็นอัตราเดียวกันกับที่ใช้กับผู้ประกอบการไทย</p>
<p>๘. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มและการจัดทำรายงานภาษีขาย</p>	<p>๘.๑ การจัดทำรายงานภาษีขายนั้นยากต่อการปฏิบัติของผู้ประกอบการต่างประเทศ ผู้ที่ถูกหักไว้แล้วไม่ควรต้องมายื่นแบบหรือจัดทำรายงานภาษี</p> <p>๘.๒ รายงานภาษีขายควรจัดทำได้ง่าย และควรให้จัดทำรายงานเป็นราย ๖ เดือน</p> <p>๘.๓ การยื่นแบบเป็นรายเดือนสร้างภาระในการบริหารจัดการมาก ควรให้ยื่นแบบรายไตรมาสซึ่งจะสอดคล้องกับประเทศอื่น ๆ</p> <p>๘.๔ รายงานภาษีขายควรจัดทำได้ง่าย และอยากให้สามารถยื่นแบบในสกุลเงินต่างประเทศได้ เช่น ดอลลาร์สหรัฐ</p> <p>๘.๕ บริษัทเห็นด้วยกับการยื่นแบบชำระเงินผ่านทาง Website ของกรมสรรพากร ซึ่งรายงานภาษีควรมีรูปแบบที่สามารถจัดทำได้ง่าย</p>	<p>๑.การจัดทำรายงานภาษีขายของผู้ประกอบการต่างประเทศ กรมสรรพากรจะพิจารณาให้จัดทำได้ในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการดังกล่าว</p> <p>๒. เวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นปัจจุบันกำหนดให้เป็นรายเดือนเช่นเดียวกับเวลาในการยื่นแบบของผู้ประกอบการไทย</p> <p>๓. สกุลเงินที่ใช้ในการชำระภาษี ยังคงเป็นสกุลเงินบาท</p>
<p>๙. การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นถือว่าการมีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทยหรือไม่</p>	<p>๙.๑ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการต่างประเทศไม่ควรถือเป็นการจัดตั้งสถานประกอบการถาวรในประเทศไทยตามมาตรา ๖๖ และ ๗๖ ทวิ ไม่ก่อให้เกิดภาระภาษีหัก ณ ที่จ่ายต่อบริการดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ OECD BEPS Action ๗</p> <p>๙.๒ ควรยืนยันว่าผู้ประกอบการต่างประเทศที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้จะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย</p>	<p>การพิจารณาการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยนั้นให้พิจารณาจากบทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ และ ๗๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับการพิจารณาถึงการมีสถานประกอบการถาวรตามบทบัญญัติในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในแต่ละฉบับ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>๙.๓ ควรระบุในกฎหมายให้ชัดเจนว่าการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไทยเท่านั้น และจะไม่ถือว่าเป็นผู้เสียภาษีในประเทศไทยเพื่อวัตถุประสงค์ของภาษีทางตรงหรือทางอ้อม (เว้นแต่ตามที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในร่างกฎหมาย) และจะยังคงถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาภาระภาษีทางตรงและทางอ้อม</p> <p>๙.๔ ร่างกฎหมายนี้มีผลอย่างไรกับสนธิสัญญาภาษี หากผู้ประกอบการต่างประเทศไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทยจะยังถือเป็นเช่นนั้นหรือไม่ หากไม่ใช่ ใช้เครื่องมือทางกฎหมายใดในการทดแทนสนธิสัญญาภาษีเพื่อการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย หรือภาษีเงินได้ของผู้ประกอบการต่างประเทศ</p>	
<p>๑๐. การกำหนดนิยามของคำว่าดิจิทัลแพลตฟอร์ม</p>	<p>๑๐.๑ นิยามของคำว่า “แพลตฟอร์ม” ตามมาตรา ๓ ของร่างกฎหมาย กับนิยามตามที่กรมสรรพากรได้ชี้แจงบน website ซึ่งใช้คำว่า “ดิจิทัลแพลตฟอร์ม” นั้นไม่เหมือนกันและอาจตีความได้ไม่เหมือนกัน จึงอยากให้กรมสรรพากรช่วยยืนยันการตีความของคำว่า แพลตฟอร์ม ตามกฎหมาย</p> <p>๑๐.๒ นิยามของคำว่า “แพลตฟอร์ม” ตามร่างกฎหมายจะรวมแพลตฟอร์มเปิดที่อนุญาตให้บุคคลอื่นมาเขียนโปรแกรม ดึงข้อมูล หรือเชื่อมต่อได้ไม่จำกัด แต่ไม่รวมถึงแพลตฟอร์มปิดที่อนุญาตเฉพาะคู่ค้าที่มีการเซ็นสัญญาข้อตกลงธุรกิจร่วมกันเข้ามาเขียนโปรแกรมเพื่อเชื่อมต่อและดึงข้อมูลจากระบบได้ ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้นิยามของคำว่า “แพลตฟอร์ม” ในคำแนะนำของกรมสรรพากรนั้นกว้างกว่าในร่างกฎหมาย อยากให้ช่วยยืนยันว่าจะไม่ขยายความนิยามในร่างกฎหมาย</p> <p>๑๐.๓ นิยามของดิจิทัลแพลตฟอร์มรวมถึงผู้ให้บริการประมวลผลการชำระเงินและผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตด้วยหรือไม่</p> <p>๑๐.๔ ผู้ให้บริการระบบการชำระเงินบนอินเทอร์เน็ต เช่น Paypal ถือว่าเป็นแพลตฟอร์มด้วยหรือไม่</p>	<p>คำว่า “ดิจิทัลแพลตฟอร์ม” ในหลักการของกฎหมายและคำว่า “แพลตฟอร์ม” ตามร่างกฎหมายนั้นมีเป้าหมายรวมถึง ตัวกลางที่เป็นช่องทางทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยให้ผู้ให้บริการสามารถให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้บริการ เช่น เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน และออนไลน์มาร์เก็ตเพลส ซึ่งรวมถึง แพลตฟอร์มปิดที่อนุญาตเฉพาะคู่ค้าที่มีการเซ็นสัญญาข้อตกลงธุรกิจร่วมกันเข้ามาเขียนโปรแกรมเพื่อเชื่อมต่อและดึงข้อมูลจากระบบได้</p> <p>ผู้ให้บริการประมวลผลการชำระเงิน ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและผู้ให้บริการระบบการชำระเงินบนอินเทอร์เน็ต ไม่ถือว่าเป็นแพลตฟอร์มตามร่างกฎหมายนี้</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑๑. การกำหนดให้แพลตฟอร์มไทยนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑๑.๑ ควรพิจารณาหน้าที่การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามสัญญาซื้อขาย ซึ่งคือให้ผู้ให้บริการต่างประเทศมีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่หากจะให้บริษัทแพลตฟอร์มจะทำหน้าที่แทนก็ควรทำหน้าที่ให้แทนทุกรายทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ	กรณีผู้ประกอบการต่างประเทศให้บริการผ่านแพลตฟอร์มไทยหากเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะถือว่าเป็นการให้บริการของแพลตฟอร์มไทยเช่นกัน และเป็นฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของแพลตฟอร์มไทย อย่างไรก็ตาม แพลตฟอร์มไทยมีแนวปฏิบัติบางประการที่แตกต่างกับแพลตฟอร์มต่างประเทศที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ เช่น แพลตฟอร์มไทยต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในรูปแบบตามกฎหมายปัจจุบันเท่านั้น และแพลตฟอร์มไทยต้องออกไปกำกับภาษี
	๑๑.๒ กรณีผู้ประกอบการต่างประเทศ ให้บริการโดยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านแพลตฟอร์มผู้อื่นที่อยู่ในประเทศไทยจะไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มใช่หรือไม่	
	๑๑.๓ สรรพากรควรชี้แจงเหตุผลที่ให้เพียงบริษัทแพลตฟอร์มต่างประเทศนำส่ง แต่บริษัทแพลตฟอร์มในประเทศไทยไม่มีหน้าที่ดังกล่าว	
๑๒. การพิจารณาแพลตฟอร์มของผู้อื่นซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร	จะพิจารณาเช่นไรว่าเป็น “แพลตฟอร์มของผู้อื่นซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร” สามารถพิจารณาจากถิ่นที่อยู่ของเจ้าของแพลตฟอร์มโดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งของเซิร์ฟเวอร์ (server) ได้หรือไม่ หากกรณีมี domain เป็น “.th” แต่เจ้าของเป็นต่างประเทศจะถือเป็น “แพลตฟอร์มของผู้อื่นซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร” ด้วยหรือไม่	แพลตฟอร์มของผู้อื่นซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของแพลตฟอร์มนั้นเป็นนิติบุคคลต่างประเทศหรือเป็นบุคคลธรรมดาที่มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑๓. การคำนวณ ภาษีมูลค่าเพิ่มของ แพลตฟอร์ม	๑๓.๑ กรณีแพลตฟอร์มมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการบริการผ่านแพลตฟอร์ม ฐานภาษีของแพลตฟอร์มคืออะไร หากกรณีที่ฐานภาษีนั้นเกิดขึ้นจากรายได้ของผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการผ่านแพลตฟอร์มที่เกิน ๑.๘ ล้านบาท รายได้นั้นจะพิจารณาแยกตามผู้ประกอบการต่างประเทศแต่ละรายใช่หรือไม่	๑. กรณีการให้บริการของผู้ประกอบการต่างประเทศผ่านแพลตฟอร์มต่างประเทศ ขอเรียนชี้แจงดังนี้ ๑.๑ หากผู้ประกอบการต่างประเทศได้ให้บริการผ่านแพลตฟอร์มต่างประเทศ รายได้จากการให้บริการนั้นถือเป็นฐานภาษีของแพลตฟอร์มต่างประเทศ (เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด รายได้จากการให้บริการนั้นจึงจะเป็นฐานภาษีของผู้ประกอบการต่างประเทศ) ๑.๒ แพลตฟอร์มไม่ต้องแยกรายได้ว่าเป็นของผู้ประกอบการต่างประเทศรายใดเนื่องจากรายได้ของผู้ประกอบการทุกรายที่ให้บริการผ่านแพลตฟอร์มถือเป็นฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของแพลตฟอร์ม แพลตฟอร์มมีหน้าที่จดทะเบียนและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในนามของแพลตฟอร์มเอง ๒. กรณีแพลตฟอร์มต่างประเทศให้บริการแก่ผู้รับบริการในประเทศไทย โดยแพลตฟอร์มเป็นผู้ให้บริการเอง แพลตฟอร์มนั้นก็จะเป็นผู้ประกอบการต่างประเทศที่ได้ให้บริการแก่ผู้รับบริการในประเทศไทย ซึ่งแพลตฟอร์มต้องนำรายได้จากทั้งกรณีแพลตฟอร์มให้บริการเอง และมีผู้ประกอบการต่างประเทศให้บริการผ่านแพลตฟอร์มของตนมาเป็นฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของแพลตฟอร์ม
	๑๓.๒ แพลตฟอร์มจะต้องเป็นผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มในนามของแพลตฟอร์ม หรือเป็นตัวแทนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการต่างประเทศที่ต้องจดทะเบียนและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มในนามของผู้ประกอบการต่างประเทศ	
	๑๓.๓ ขอคำชี้แจงว่ากรณีใดที่แพลตฟอร์มจะต้องจดทะเบียนและจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของแพลตฟอร์ม และกรณีใดที่ต้องจดทะเบียนและจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้ให้บริการต่างประเทศที่ให้บริการผ่านแพลตฟอร์ม ซึ่งการนำส่งเป็นการนำส่งของแพลตฟอร์ม หรือเป็นตัวแทนนำส่งภาษีแทน	

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
<p>๑๔. ภาษีซื้อต้องห้ามของผู้ประกอบการไทยสำหรับการจ่ายค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการ (และดิจิทัลแพลตฟอร์ม) ต่างประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย</p>	<p>การห้ามใช้ภาษีซื้อจากผู้ประกอบการต่างประเทศที่ไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นไม่เป็นธรรม เป็นการสร้างภาระให้ผู้ประกอบการไทย ผู้ใช้บริการไม่อาจทราบและไม่มีหน้าที่ตรวจสอบว่าผู้ให้บริการรายใดมีรายรับเกิน ๑.๘ ล้านบาท และได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว การที่กฎหมายลงโทษผู้ประกอบการไทยจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการต่างประเทศไม่เป็นการสมควร เนื่องจากอยู่นอกเหนือจากการควบคุมของผู้ประกอบการในประเทศ อีกทั้งขัดหลักปฏิบัติของนานาประเทศ</p>	<p>การกำหนดให้ภาษีซื้อที่ผู้ประกอบการไทยได้นำส่งสำหรับรายจ่ายค่าบริการที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการในต่างประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ให้เป็นภาษีซื้อต้องห้ามนั้น ขอเรียนชี้แจง ดังนี้</p> <p>๑. กรมสรรพากรจะแสดงรายชื่อผู้ประกอบการต่างประเทศที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายชื่อผู้ประกอบการต่างประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้เผยแพร่ทางเว็บไซต์กรมสรรพากรเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยง่าย</p> <p>๒. การกำหนดให้เป็นภาษีซื้อต้องห้ามนั้น เป็นมาตรการหนึ่งในการไม่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยใช้บริการของผู้ประกอบการต่างประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไทย</p>
<p>๑๕. ระยะเวลาที่กฎหมายมีผลบังคับใช้</p>	<p>๑๕.๑ มีความเห็นให้เลื่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้เป็น ๑ ปี หลังจากมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ประกอบการจะได้ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง การกำหนดขั้นต่ำแค่ ๖ เดือนตามที่ OECD แนะนำ บริษัทมองว่าไม่สามารถปฏิบัติตามได้ทัน ประเทศอื่น ๆ ให้ระยะเวลามากกว่า ๖ เดือน ซึ่งมีตั้งแต่ ๑๐ เดือนถึง ๑ ปี แต่หากไม่สามารถเลื่อนกำหนดวันได้ ทางกรมสรรพากรควรผ่อนผันการเรียกเก็บเบี้ยปรับในช่วง ๖ เดือนถึง ๑ ปีแรก</p> <p>๑๕.๒ เข้าใจว่าการไม่จดทะเบียนและไม่ยื่นแบบมีความผิด และต้องถูกเรียกเก็บเบี้ยปรับ แต่มีความเห็นว่ากรมสรรพากรควรให้ระยะเวลาในการปรับปรุงระบบ ๑๒ เดือนหลังจากกฎหมายมีผลบังคับใช้</p> <p>๑๕.๓ จากประสบการณ์ของบริษัท ควรให้ระยะเวลาอย่างน้อย ๙-๑๒ เดือนในการปรับตัวหลังจากมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้เป็นการแก้กฎหมายระดับพระราชบัญญัติซึ่งมีหลายขั้นตอนในกระบวนการตรากฎหมาย โดยในแต่ละขั้นตอนจะต้องใช้เวลาในระดับหนึ่งแล้ว อีกทั้ง เมื่อได้มีการตรากฎหมายแล้วยังกำหนดให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ด้วยเหตุผลข้างต้น ในชั้นนี้พิจารณาแล้ว จึงเห็นว่าการกำหนดเวลาในการบังคับใช้กฎหมายตามร่างกฎหมายนี้ ได้ให้เวลาในการเตรียมตัวพอสมควรแล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑๖. การกำหนดบทเฉพาะกาล	ควรกำหนดบทเฉพาะกาลสำหรับธุรกรรมช่วงวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ โดยแบ่งเป็นบริการไม่ต่อเนื่องและต่อเนื่อง หากเป็นบริการที่ไม่ต่อเนื่องควรกำหนดให้ชัดเจนเกี่ยวกับจุดความรับผิดชอบในทางภาษี (tax point) ในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น วันที่ชำระเงิน วันที่กวดค่าสั่งซื้อ หรือวันที่ระบุใบแจ้งหนี้ หากเป็นบริการต่อเนื่องและที่ได้ทำสัญญาระยะยาวก่อนกฎหมายมีผลบังคับใช้ ๖ เดือน ควรยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวตราบเท่าที่วันหมดอายุของสัญญาที่อยู่ภายใน ๑๒ เดือนหลังจากวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ	ขอขอบคุณสำหรับความเห็น ซึ่งจะได้นำไปใช้ในการประกอบการพิจารณาต่อไป
๑๗. การกำหนดเกณฑ์รายรับที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ ๑.๘ ล้านบาท	<p>๑๗.๑ การกำหนดรายได้ ๑.๘ ล้านบาท ให้ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ซึ่งค่าของเงินได้ปรับเปลี่ยน ควรปรับการกำหนดรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๑๗.๒ ขอให้อธิบายที่มาของเกณฑ์ ๑.๘ ล้านบาท เนื่องจากสินค้าและบริการดิจิทัลอาจมีวิธีประเมินมูลค่าที่แตกต่างจากสินค้าที่จับต้องได้ทั่วไป</p> <p>๑๗.๓ อยากให้ประเทศไทยปรับการกำหนดรายได้ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มจาก ๑.๘ ล้านบาท โดยยกตัวอย่างของทาง EU ที่กำหนดไว้ที่ ๑๐๐,๐๐๐ ยูโร ซึ่งทำให้บริษัทขนาดเล็กไม่มีภาระมากเกินไป</p>	การกำหนดเกณฑ์รายรับที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จำนวนรายรับเกินกว่า ๑.๘ ล้านบาทต่อปีนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์รายรับที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย
๑๘. ผลกระทบของการเก็บภาษีตามร่างกฎหมายนี้	การเก็บภาษีบนธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นนั้น จะมีผลให้ต้นทุนในการให้บริการสูงขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ ผู้บริโภคและธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เกิดผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศ	การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามร่างกฎหมายนี้เพื่อสร้างความเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการในประเทศไทยและผู้ประกอบการในต่างประเทศที่ได้ให้บริการแก่ผู้รับบริการในประเทศไทยผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์
๑๙. การจัดทำแนวทางปฏิบัติเป็นภาษาอังกฤษ	ควรมีการจัดทำแนวทางปฏิบัติภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ประกอบการต่างประเทศเข้าใจภาระหน้าที่ทางภาษีอย่างถูกต้อง	เมื่อได้มีการตรากฎหมายแล้วกรมสรรพากรจะจัดทำแนวทางปฏิบัติรวมถึง คำชี้แจงต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป
๒๐. สภาพบังคับของกฎหมาย	ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและการควบคุมตรวจสอบยังน้อย กฎหมายที่ไม่มีสภาพบังคับกับผู้ประกอบการต่างประเทศ	การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้ เป็นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในทิศทางที่สอดคล้องกับการดำเนินการของหลายประเทศที่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ไปแล้ว

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
กรมสรรพากรจะนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายต่อไป